

اقبال صلاح الدین

اقبال صلاح الدین 28 اکتوبر 1933ء نوں ضلع اوکاڑا دے اک پنڈ قلعہ و نور وچ حکیم چوہدری فتح الدین دے گھر پیدا ہوئے۔ گورنمنٹ ہائی سکول اوکاڑہ توں دسویں کر کے لاہور آگئے۔ 1965ء نوں فارسی فاضل تے بی اے دے امتحان پاس کیتے۔ 1966ء وچ ایم اے، ایم او ایل (فارسی) اورٹینٹل کالج لاہور توں تے 1967ء وچ ایم اے اُردو، 1968ء وچ پنجابی فاضل دا امتحان پاس کیتا، کجھ چراورٹینٹل کالج وچ ریسرچ سکالر رہے۔ ساری حیاتی تصنیف، تالیف، تدوین تے تخلیق نوں امی اپنا مقصود جانیا۔

اقبال صلاح الدین اکو ویلے اک اچھے محقق، سچے نقاد، نوکیلے شاعر، عملی کہانی کار نیں۔ لاہور دے قیام دے دوران اوہ کجھ چرما ہننامہ لہراں دے مدیر وی رہے۔ 1968ء وچ اوہ رائے ایشیا ٹک سوسائٹی دے فیلو چنے گئے تے 1970ء وچ انجمن ترقی اردو دلوں اوہناں نوں سندا اعتراف تے نشان پاس ملیا۔

فارسی، اردو تے پنجابی دیاں لگ بھگ 35 کتاباں دے مصنف، مؤلف تے مرتب نیں۔ فارسی وچ امیر خسرو اتے تحقیقی کم کیتا تے تاریخ پنجاب، حدیث آشنا (نعتیہ مجموعہ کلام) تے پنجابی وچ لعل اللہ دی پنڈ، سنگی نامہ، بار دی سار (مجموعہ کلام) بکر گنڈیالی (شاعری) کوچ کہانی (کہانیاں) سیف الملوک۔ احسن القصص، فہرست مقالات، کرب قبیلہ (طویل نظم) خاص طور تے اہم نیں۔ اوہناں دی پنجابی شاعری وچ گنجی بارے و سنیکاں دے دکھ درد تے بار دے مخصوص لہجے نے ہر وی اثر انگیز بنا دتا اے۔

مسکے پاتر

مسکے پاتر

عیب درختاں

ہک بلونا کھاوون

بھوئیں دے اُتے ڈھیندے جاوون

خاک سماوون

عیباں پاک سداوون

میرے دی لکھ پاتر مسکے

عیباں نال پڑتے

سو بلونے کھاوون

ہتھوں پکے پیر جباوون

نہ ایہہ خاک سماوون

نہ ایہہ پاک سداوون

مڑوی میں سوئے داسونا

کھوٹ نہ ماسا

سپتھا ستھرا داسا

کیہا ہاسا

